

Maurice de Hond: sabbatsverlof

Mijn eerste baan: kandidaat-assistent Universiteit van Amsterdam (1969)

‘Colleges statistiek, daar begreep ik in het eerste jaar van mijn studie echt geen barst van. Een jaar later, toen ik de leerboeken ging bestuderen voor mijn examen, viel het allemaal op zijn plaats. Toen bleek eigenlijk vooral dat mijn docent er weinig van had begrepen, omdat hij zelf nooit statistiek had gehad.’ Aan dat onbegrip dankt Maurice de Hond zijn eerste baan. Nog tijdens zijn studie Sociale Geografie aan de Universiteit van Amsterdam kreeg hij een telefoontje van het Sociaal Geografisch Instituut. Zijn aanleg voor statistiek was daar niet onopgemerkt gebleven, waardoor hij een paar weken later als parttime kandidaat-assistent aan de slag kon. We schrijven 1969: ‘Ik was 21 jaar en had nog nooit voor meer dan vijf mensen gesproken. Kun je voorstellen hoe ik me voelde toen ik opeens college moest geven aan een paar honderd eerste- en tweedejaarsstudenten. Ik had mijn tekst helemaal uitgeschreven en stond er heel verlegen bij te kijken.’

Zo’n spiekbriefje heeft De Hond dertig jaar later niet meer nodig. Of het nu gaat om het voorspellen van verkiezingsuitslagen of het prediken van het breedbandevangelie, De Hond is wel gewend aan het licht van de schijnwerpers, en zijn betoog hapert hoogst zelden. Ook niet nu hij na het afsluiten van het tijdperk Newconomy sabbatsverlof viert. Hij legt de laatste hand aan zijn boek *De 5e dimensie*, met als thema de gevolgen van de verdere opkomst van internet. Want De Hond is als digitale dominee nog steeds onvermoeibaar: ‘Nog nooit in de geschiedenis veranderde er in zo’n korte tijd zoveel. En ik voel dat er een nieuwe golfbeweging zit aan te komen.’

Informatietechnologie en De Hond zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. De verleiding om tijdens zijn studie over te stappen naar automatisering was groot. ‘In de kerstvakantie kon ik gratis leren programmeren op de computer van het mathematisch centrum. Je moest je programma op een telexrol schrijven en die laten uitlezen door die machine. En dan maar hopen dat er geen *syntax error* in zat, want dan kon je weer opnieuw beginnen.’ Hoezeer de prille computertechnologie hem ook fascineerde, De Hond hield het toch maar bij Sociale Geografie. Een studie waarbij meer dan de helft van de studenten vrouw was. ‘Dat was voor die tijd inderdaad heel bijzonder. Zoals de Amerikanen zeggen: een *fringe benefit*. Ik denk dat het kwam omdat het een van de weinige studierichtingen was die je kon doen met HBS A. Ik herinner me overigens nog dat een groot deel van de mannen een stropdas droegen. Toen ik een jaar of vijf later een tentamen afnam, was er nog maar een das in de zaal. Om de hals van een vrouw.’

De Hond werkte als kandidaat-assistent halve dagen en kreeg daar elke maand 700 gulden bruto voor. ‘Dat was een hoop geld. Ik woonde bij mijn ouders, en zij betaalden mijn studie. Geld was dan ook niet echt een belangrijk onderwerp voor me. Ik was net verloofd, en spaarde mijn salaris op zodat ik dingen kon kopen toen ik een jaar later ging trouwen.’

Ladder:

1969-1975	(kandidaat) wetenschappelijk medewerker Sociaal Geografisch Instituut van de Universiteit van Amsterdam
1975	Onderzoeksbureau Cebeon opgericht, samen met Hedy d’Ancona
1980-1986	Directeur bij marktonderzoeksbureau Inter/View
1992-1995	Directeur marketing en business development ITT Gouden Gids
1995-1998	Directeur Informatietechnologie en Nieuwe Media Wegener
1999-2001	CEO en mede-oprichter van Newconomy